Halina Mackiewicz

Nieborowa, pow. Chełm Lubelski

Informator Archeologiczny : badania 1, 14-16

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MUZEUM HISTORII POLSKI

ornamentem sznurowym oraz nikłe ślady osadnictwa: 4/ wczesnożelaznego, 5/ rzymskiego i 6/ średniowiecznego.

Celem prac było ustalenie zasięgu warstwy kulturowej /faza 3/ w stosunku do zbiornika wodnego - jez. Gacne, oraz odkrycie dalszych jam w najwyższej części stanowiska. Wyeksplorowano północno-wschodni i zachodni kraniec warstwy kulturowej, która w kilku miejscach zagłębiała się nieco w podłoże /jamy?/. Uzyskany z niej inwentarz krzemienny to - masywne drapacze z retuszem rynienkowym, zaczątkowiec siekiery /?/, rylce i nieliczne fragmenty kości zwierzęcych.

W najwyższej części stanowiska odkryto 5 dość głębokich jam, zniszczonych w części stropowej. Zawierały one materiał krzemienny o pokroju raczej mezolitycznym oraz fragmenty ceramiki sztrychowanej. W jednej z mniejszych jam natrafiono na skupienie kości zwierzęcia średniej wielkości - fragmenty kości długich i bardzo źle zachowana szczęka z zębami. Uwzględniając odkrycia z 1965 roku, wyeksplorowano już 7 podobnych obiektów na przestrzeni ok. 35 m^2 co wskazuje na znaczne ich zagęszczenie.

Badania będą kontynuowane, ze względu na konieczność odkrycia dalszych jam i sprecyzowania ich przynależności kulturowej.

N I E B O R O W A, pow. Chełm Lubelski Zakład Paleolitu IHKM PAN

Badania prowadziła Halina Mackiewicz, w okresie od 25.VII do 1.X., finansował IHKM PAN.

Kontynuowano prace wykopaliskowe prowadzone tu systematycznie od 1964 r. Celem badań było odkrycie i eksploracja dalszych czyn-

tych krzemienic mezolitycznych.

Poza zwiadowczymi rowami sondażowymi, wyeksplorowano teren o pow. 523 m^2, oznaczony jako wykop 5. Wykop - założony w części szczytowej wału piaszczystego i na jego południowym stoku - dostarczył materiałów krzemiennych i ceramicznych, planigraficznie wyraźnie od siebie izolowanych. Zabytki leżały w kopalnej misie deflacyjnej, utworzonej głównie w piaskach spągowych starego iluwium silnego, Nadmina przykrywająca deflację uległa także zglebieniu.

Krzemienica podomowa /ok. 4x3 m/ zawierała materiały krzemienne nieznanego cyklu /zbrojniki trapezowe wąskie, wysokie, o jednym boku wklęsłym, drugim wypukłym, dłuta ciosakowate o ostrzach prostych lub wklęsłych, kołek trójścienny kolcowaty, skrobacze boczne i boczno-przeczne, odłupki częściowo łuskane, rdzenie odłupkowe podkrążkowe, jednopiętowe ze zmiany orientacji; rozmiary zabytków: średnie i małe; surowiec: miejscowa kreda głazikowa/. Najpewniej jest to zespół późnomezolityczny. Wobec jednak słabej znajomości tak przemysłów z tego okresu, jak i krzemiennych inwentarzy neolitycznych, nie można wykluczyć możliwości, iż odkryta krzemienica może być związana z sąsiednią osadą neolityczną /lub wczesnobrązową/.

Osada ta /ok. 25 x 15 m/ dostarczyła dużo ceramiki /fragm. szyjek, głównie cylindrycznych, o brzegach prostych, ścienianych od wewnątrz, zdobione ornamentem sznurowym poziomym, fragm. brzuśców - czasem silnie wydętych, małe dna, małe grube ucha przekłute poziomo; naczynia obmazywane; glina z b. dużą domieszką tłuczonego granitu/.

Tak z krzemienicy, jak i z osady zebrano węgle drzewne, które pozwolą na datowanie tych obiektów metodą C14.

Tegoroczne materiały, po szczegółowej analizie, wzbogacą prob-

lematykę późnomezolityczną, względnie dostarczą ciekawych danych do - mało zbadanego u nas - zagadnienia powiązań mezolitu z neolitem i przeżywania się tradycji mezolitycznych w późniejszych kulturach.

N O W O G R Ó D Łomżyński, pow. Łomża — patrz średniowiecze
Pl.Ziemowita
/mezolit/

P I EK A R Y, pow. Kraków — Muzeum Archeologiczne w Krakowie i Katedra Archeologii Polski Uniwersytetu Jagiellońskiego

Badania prowadził mgr Władysław Morawski, w czasie od 17.VII. do 7. VIII., finansował - Uniwersytet Jagielloński.

Celem prac przeprowadzonych na stanowisku III w Piekarach, było uzyskanie danych o stratygrafii i geomorfologii tego słabo poznanego odcinka doliny Wisły, oraz uzyskanie nowych materiałów archeologicznych.

W trakcie badań założono pięć wykopów. Wykopy I-III usytuowane zostały na osi parowu położonego u stóp Jask. Jama. Miały one wymiary 2 x 3 m, przy głębokości 4,5 - 5 m. Po zinterpolowaniu dały profil o łącznej długości 15 m. Profil ten nie sięga skalnego dna. Ukazuje jednak bogatą stratygrafię osadów dna parowu, z zaznaczonymi dwoma poziomami artefaktów krzemiennych. Zabytki obu poziomów